

Une expérience partagée: azaz bor, mámor, BORDEAUX

„Az utazás az egyetlen dolog, amit megvásárolsz, és mégis te leszel gazdagabb tőle.” – így tartja a népszerű mondás. Ezzel a gondolattal világeletemben egyetértettem, ezért körülbelül egy évvel ezelőtt hatalmas elhatározásra jutottam: beadtam az erasmus jelentkezési lapomat karunk külügyi irodájában. Akkor még nem tudtam, csak sejtettem, hogy eddigi életem legnagyobb kalandja kezdődött el, és szerencsésnek mondhatom magam, mert még a mai napig sem értem a végére. Számomra nem volt kérdés egyetlen percig sem, hogy Franciaország a megfelelő úti cél; a sajtok, a borok, a francia nyelv, a kultúra, a táj, a művészetek, az építészet, minden ide vonzott egészen kiskorom óta. A végső választásom a déli régióra esett, azon belül is Bordeaux városára. Már látatlanban is rajongtam ezért a gyönyörű helyért, amióta itt vagyok, ez a szerelem csak még tovább fokozódott. Ahogy egy itteni szervezet logóján olvashatjuk: „Bordeaux ma ville”, azaz „Bordeaux, az én városom”. Ezt a mondatot én is magaménak érezhettem egész itt töltött évem alatt, sőt, azt is biztosan tudom, hogy ez a csodálatos, különleges, elegáns, ámde mégis fiatalos, néha már-már bizarr, éjjel-nappal élő város örökre a szívem csücske marad. Engedje meg a kedves olvasó, hogy ezennel beavassam, miért is olyan fantasztikus élmény erasmusos hallgatónak lenni, különösen pedig, hogy mindez milyen akkor, ha az ember lánya ezt az időszakot a Marseillaise és az Eiffel torony hazájában töltheti el.

A kezdet nagyon nehéz volt. A francia bürokrácia nyakatekert, sokszor abszolút logikátlan, papírmunkát papírmunkára halmoz, az egyik hivatalból a másikra mutatnak, ahol a recepciós néni rendszerint egy harmadik irodába küld, ahonnan pedig többnyire visszairányítanak az első helyre. Ha összeszámlálnám, hány órát álltam (sokszor teljesen feleslegesen) a bankban, a postán, a telefonos szolgáltatónál, a kollégium recepcióján, valamint a francia tanulmányi osztály ablaka előtt, úgy sejtem, több napnak megfelelő óraszám lenne a végeredmény. De sebjaj, hiszen ez is a francia erasmusos mindennapokhoz tartozik, sőt, én ezt a jelenséget egy év után már nem ijesztőnek, hanem inkább szórakoztatónak találom, mivel végül mindig minden megoldódik, az ügyintézés pedig hasznos, mert az ember bővítheti a szókincsét, még nagyobb önállóságra tehet szert, nem mellékesen pedig legalább megtanulhatja, miként is kell franciául vitatkozni, úgymond „rácsapni az asztalra.” Persze ez csupán csak egy apró szösszenet, része a francia életmódnak, talán az egyetlen negatívum, amit ittlétem alatt tapasztaltam.

A sztereotípiákkal ellentétben a bordeaux-i emberek többsége segítőkész, vendégszeretően bánnak a külföldiekkel, abban az esetben pedig, ha a kérdést vagy útbaigazítást elfogadható francia kiejtéssel és nyelvi helyességgel tesszük fel, a helyiek repesnek az örömtől, és még szívélyesebben, mosolyogva adnak választ. Bordeaux-ban rengeteg az egyetemista, a város hemzseg a fiataloktól. Az itt élő vagy tanuló egyetemisták nem zárkoznak el a külföldi hallgatóktól, rendszeresen a francia és erasmusos közös rendezvények, nem szeparálódunk el sem az iskolában, sem a szabadidőnkben. Ebből következően itt a „hivatalos erasmus nyelv” nem az angol, mint ahogyan az a legtöbb országban a jellemző. A mi baráti körünk franciául társalog, ezért aki kezdetekben még csak a saját nevét volt képes elmondani franciául (és azt is több-kevesebb sikerrel) mára már szinte akármivel kapcsolatban és akárkivel megérteti magát, a politikától kezdve a sütés-főzésig, komoly és könnyed témákról egyaránt kedélyesen elcseveg. Ami a nyelvtudásnál is fontosabb véleményem szerint, az pedig az, hogy itt akarva és akaratlanul számos kultúrával kapcsolatba kerülnek a diákok, lehetőségük nyílik

megismerkedni más nemzetek szokásaival, gasztronómiáival, életfelfogásaival, temperamentumaival. Olyan, mintha az ember utazgatna a világban, közben mégis egyhelyben van.

Utazás... az erasmus ösztöndíj természetes velejárója, több értelemben is. Egyrészt maga az ideutazás; ez az első, legfontosabb lépés. Aztán ha már megérkeztünk, és beilleszkedtünk, ideje kicsit világot is látni. Ez a legalkalmasabb időszak arra, hogy kimozduljunk, körbenézzünk, tapasztalatokat gyűjtsünk, minél több és szebb dolgokat lássunk. Nekem Franciaország adott volt, igyekeztem / igyekszem a déli részt minél jobban megismerni. Mivel az óceán egy órányi távolságra található, szeptemberben volt szerencsém több alkalommal is meglátogatni a közeli vízparti városokat. Személyes kedvencem Arcachon, ahol Európa legnagyobb homokdűnéje, a Dune du Pyla található. Ezen kívül számos helyi szervezet létezik, amelyeknek fő céljuk a helyi turizmus fejlesztése, a régió népszerűsítése. Havi rendszerességgel hirdetnek kirándulásokat, amik iránt mindig hatalmas az érdeklődés. Ezek az utazások megfizethető áron elérhetőek, és általában Bordeaux főprofiljának, azaz a bortermelésnek, borkóstolásnak a megismertetése a fő program. Körülbelül 700 pince (château) található a város körül. A leghíresebb vidék Sauternes (itt tokajhoz hasonló fehér bor a főspecialitás), és Saint Emilion városa. Ezek a programok mindig nagyon érdekesek, általában több pincét körbejárunk; vannak olyan helyek, ahol megőrizték a régi, nemesi környezetet, és a mai napig a tulajdonosok ott élnek; eközben más családok üzemésítették birtokukat, ipari hordókban termelik a bort, és borsos áron a világ minden tájára szállítatják azt. Ilyenkor részletes előadást hallgatunk meg a bortermelésről, és a kóstolás sem maradhat el egyszer sem. ☺ A borvidékeken kívül megéri Toulouse-ba is ellátogatni, illetve más közeli, történelmi városokba. Természetesen Párizs a nagy álma mindenkinek, ami ugyan kicsit messze van, de a helyi vonathálózat (TGV) elfogadható árat kínál, pontos, és gyors. Ha az ember teheti, más országokat is látogasson meg, külföldi családtagokat, barátokat, ismerősöket! Az erasmus remek lehetőséget nyújt emellett arra, hogy külföldi barátokra tegyünk szert, akiket a későbbiek során alkalomadtán meg lehet látogatni, illetve invitálni Magyarországra.

Ha az ember éppen nem utazgat, itt akkor sem unatkozik. Bordeaux millió és millió lehetőséget rejt magában, legyen szó kultúráról, sportról, vagy szórakozásról. Ebből mi, az erasmus közösség különösen sokat profitálunk, mivel szabadidővel és energiával is rendelkezünk bőven. Kiállítás megnyitók (úgynevezett vernissage-ok), színházi előadások, koncertek, kvíz estek, különböző vitafórumok nap mint nap vannak a város különböző pontjain, ilyenkor a szervezők mindig megadják a módját az eseménynek, sajtó és bor, bagett, macaron fogadja az érdeklődőket. Érdemes ezeken a rendezvényeken minél többször részt venni, nagyon sok új élményt, ismerőst lehet alattuk szerezni, az atmoszféráról nem is beszélve. Természetesen Bordeaux nem csak művészetekből áll, az éjszakai élet is pezseg. Rengeteg elképesztően jó szórakozóhely és kocsmá található a belvárosban, mi erasmusosok ezeket mind úgy ismerjük már, mint a tenyerünket. ☺ Az éjszakai busz és villamos mindig tömve van, a város bulizó fiatalságára a megfelelő szó az ŐRÜLET. Gondolok itt arra az esetre többek között, mikor pár hónappal ezelőtt néhány alkoholtól bódult fiatal elkötött egy lámát (az azóta méltán híres állat a Serge névre hallgat, és reklámbögréken szerepel, saját netes profilja van) a helyi cirkusból. Ezután újdonsült barátjukat megsétáltatták, utazgattak vele a villamoson, persze minden momentumot dokumentáltak, majd közzétettek egy közösségi oldalon. Ilyen, és ehhez hasonló történetek mindennaposak, ebből is látszik, hogy Bordeaux, és a bordeaux-i erasmus minden percben szórakoztató és lenyűgöző. Mondhatnám, hogy lesz majd mit mesélni az unokáknak a híres Franciaöldről. ☺

